

Maaget Trangen til Forsorg for uheldbredelige Mandssvage vel i det Hele taget tør anses afhjulpen ved Oprettelsen af Professor Kellers Asyl for saadanne Individuer i Genhold til Loven af 24de Mai 1879, har det dog allerede viist sig, at bemeldte Asyl i sin nuværende Størrelse (beregnet paa 100 Patienter) er ude af Stand til at fyldestgjøre de stadig indkommende Begjæringer om Optagelse. I længere Tid har der bl. A. foreligget Ministeriet Ansøgninger om Understøttelse til et Antal af 18 uheldbredelige Patienter (samtlige i Barnealderen eller lidt derover), til hvilke man meget maatte ønske at kunne skaffe Hjælp, men som — affet fra, at alle disponible Penge-midler ere anvendte — ikke kunne finde Anbringelse i Asyl, fordi dette nu er fuldt belagt.

Under disse Omstændigheder har man tænkt sig det hensigtsmæssigst, da det er Ministeriet underhaanden bekendt, at Bestyrelsen for Idiotanstalten paa gl. Ballehus dertil vil findes beredvillig, at søge saa mange som muligt af de nævnte Individuer anbragte i denne Anstalts Pleieafdeling, hvis Indretning og Formaals ere af lignende Beskaffenhed som fornævnte Asyl, og hvor Betalingsvilkårene ere de samme, nemlig 600 Kr. aarlig. Til de omhandlede 18 Patienters Anbringelse vil der altsaa udkræves et Beløb af ialt 10,800 Kr., men da der fra Kommunerne og Amtene er tilfagt Bidrag af tilfammen 4,050 Kr., og ved privat Godgjørenhed kan paaregnes 200 Kr., vil der af Statskassen kun behøves et hyderligere Tilskud af 6,550 Kr., hvilket Beløb man maatte ønske tilveiebragt ved Forhøielse af Kontoen til aandsvage Børns Undervisning. Herved stylder Ministeriet imidlertid at bemærke, at naar Beløbet ifølge Finantsloven under denne Konto bevilges til aandsvage Børns Undervisning, har det i Virkeligheden været meget vanskeligt at overholde denne Begrændsning, fordi de forskellige Grader af Idiotisme løbe saaledes over i hinanden, at det hyppigt er umuligt ved Børnets Optagelse paa Anstalten at afgjøre, om det vil være at anbringe i dens Opdragelses- eller Pleieafdeling, og fordi man ikke har villet berøve noget Barn den engang det tilstaaede Understøttelse af den Marsag, at dets Tilstand senere har gjort det nødvendigt at overføre det til Pleieafdelingen. Som Forholdet saaledes stiller sig, vil Diemedet med Finantsbevillingen i mange Tilfælde forfeiles, naar den ikke tilige kan anvendes til de aandsvage Børns Forpleining, og Ministeriet skal derfor tillade sig at foreslaa, at der under Kontoens Benævnelse i Finantsloven efter Ordet „Undervisning“ indskydes „og Forpleining“.

Med Hensyn til Finantslovsforlaget § 21 IV. G. e. bemærkes, at, endstjøndt Mandssvage-Asylet, som foranført, er fuldt belagt, har Professor Keller dog erklæret sig villig til at skaffe Plads for et lille dertil høist trængende Barn, for hvilket der ansøges om et Statstilskud paa 300 Kr., idet den øvrige Betaling antages at kunne tilveiebringes ved privat Godgjørenhed, — samt at der til Forhøielse af nogle af Konto IV. G. d. bevilgede Understøttelser er Trang til et Beløb af 700 Kr.

I Genhold til det Ansørte ubbeder Ministeriet sig saaledes, at det ærede Udvalg behageligst vil som fremsat af Ministeriet stille følgende Vædringsforslag, nemlig:

- 1) ad Konto § 21 IV. G. a. forandres saaledes: til uformuende aandsvage Børns Undervisning og Forpleining 32,750 Kr.
- og 2) ad Konto § 21 IV. G. e. forandres saaledes: til hyderligere Disposition for Ministeriet til Besættelse af Friplads paa det fornævnte Asyl med aldeles Uformuende eller til delvis Dækning af den aarlige Betaling, naar der kan ydes en Del af denne paa den Mandssvages Vegne 4,600 Kr.

Kjøbenhavn, den 7de December 1882.

J. F. Scavenius.

G. Hansen,
Udf.